

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від 13.11.2017 № 10043/0/20-17
на № _____ від _____

**Рахівська районна рада
Закарпатської області**
вул. Миру, 1, м. Рахів,
Закарпатська область,
90600

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Рахівської районної ради Закарпатської області «Про затвердження розцінки за надання основних послуг комунальним підприємством «Архітектура-Плюс» (далі - проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Рахівської районної ради Закарпатської області від 10.10.2017 № 02-25/150-08, та повідомляє.

Проектом рішення передбачається затвердити розцінки за надання основних послуг комунальним підприємством «Архітектура-Плюс».

Згідно з преамбулою, проект рішення розроблено відповідно до статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та наказу Міністерства регіонального розвитку будівництва та житлово-комунального господарства від 12.11.2015 № 290 «Про прийняття Зміни № 1 ДСТУ Б Д. 1.1-7:2013 «Правила визначення вартості проектно-вишукувальних робіт та експертизи проектної документації на будівництво».

Вищезазначені нормативні акти регулюють правовідносини у різних галузях законодавства. В той же час, жодним з перелічених нормативно-правових актів не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування затверджувати розцінки за надання послуг комунальними підприємствами, що виконують роботи у сфері проектування архітектури і будівництва.

Так, відповідно до пункту 20 частини першої статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» до повноважень районних рад відноситься вирішення в установленому законом порядку питань щодо управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, що перебувають в управлінні районних і обласних рад; призначення і звільнення їх керівників.

Згідно частини третьої статті 189 Господарського кодексу України (далі – ГКУ) суб'єкти господарювання використовують у своїй діяльності вільні та державні регульовані ціни.

Вільні ціни визначаються на всі види продукції (робіт, послуг), за винятком тих, на які встановлено державні регульовані ціни (ч. 1 ст. 190 ГКУ), а державні регульовані ціни запроваджуються Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади, державними колегіальними органами та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень у встановленому законодавством порядку (ч. 1 ст. 191 ГКУ).

В свою чергу, вільні ціни визначаються суб'єктами господарювання самостійно за згодою сторін, а у внутрішньогосподарських відносинах - також за рішенням суб'єкта господарювання (ч. 2 ст. 190 ГКУ), а державне регулювання цін здійснюється згідно із Законом України «Про ціни і ціноутворення» від 21.06.2012 № 5007-VI (далі – Закон № 5007) (ч. 2 ст. 191 ГКУ).

Згідно з вимогами частини першої статті 2 Закону України «Про ціни і ціноутворення», дія цього Закону поширюється на відносини, що виникають у процесі формування, встановлення та застосування цін Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади, органами, що здійснюють державне регулювання діяльності суб'єктів природних монополій, органами місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання, які провадять діяльність на території України, а також здійснення державного контролю (нагляду) та спостереження у сфері ціноутворення.

Відповідно до статті 3 Закону № 5007, законодавство про ціни і ціноутворення ґрунтується на Конституції України та складається з Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Податкового кодексу України, законів України «Про природні монополії», «Про захист економічної конкуренції», цього Закону та інших нормативно-правових актів.

Державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін, мають істотну соціальну значущість, а також на товари, що виробляються суб'єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку (ч. 1 ст. 12 Закону № 5007).

Статею 6 Закону № 5007 встановлено, що органи місцевого самоврядування забезпечують реалізацію державної цінової політики у межах повноважень, визначених законом.

Підсумовуючи наведене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме, з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні

існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив, та доцільності - обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Одночасно звертаємо увагу, що відповідно до вимог статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, а згідно із статтею 144 - рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції, чи законам України зупиняються у встановленому законом порядку з одночасним зверненням до суду.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К.М. Ляпіна